

945 vznik oddílu

Historie

91. oddílu vodních skautů „KOTVA“ Plzeň

Začátky oddílu - 1942

*V době nacistické okupace, kdy byla zakázána činnost Junáka, snažili se chlapci v junáckém věku nějakým způsobem přiblížit junácké činnosti. S touto snahou a pod vlivem dobrodružné četby o pirátech spojují se bratraci Dan (Míla Volín) a Robin se skupinou 2 chlapců a 3 děvčat a **zakládají 12. února 1942 v Plzni "Klub pirátů"**. Schází se v zahradním domku - klubovně a již v tomto roce začínají podle předválečných příruček se skautským programem. Bohužel ztrácí klubovnu. Také odchází děvčata a nahrazují je další chlapci. Tvoří družiny Vlků a Lišek a zahajují skautské bodování. Píší kroniku, ochraňují svou pirátskou vlajku, kterou také připomínají slova pokřiku a hymny (autorem je Dan). Na staré kanoi u chaty Danových rodičů na Úhlavě zkoušejí první vodácké slasti. Na krátký čas získávají klubovnu. Po roztržce klubu odchází družina 11.6. 1944 družina Vlků.*

TÁBOR JETENOVICE

Ze zakládajících členů zůstává jen vedoucí Dan, počet členů klubu je 8. V místě schůzek klubu ve "Ztraceném údolí" na Homolce skládají přísahu věrnosti klubu a vzájemného kamarádství. Klub roste, schází se v místnosti učňovské školy. Tvoří se družina Racků a začátkem roku 1945 družina Ostrůžů. Klub získává opět klubovnu - Zlatý vrak. Při třetím výročí založení klubu skládají starší chlapci s Danem junácký slib. Klub je již dvacetičlenný. V květnové revoluci 5.5.1945 pomáhají členové klubu při zajímání Němců. Hned

druhý den po ukončení osvobození Plzně Američany se klub schází a v pondělí 7.5.1945 již nastupuje jako první organizovaný oddíl Junáka v Plzni do spojovací a hlídkové služby. Pak začíná opět junácká činnost. Přichází další nováčci a vzniká čtvrtá družina Bobrů. Dan se stává kapitánem oddílu, Říďa a Kim přístavnými. Oddíl KOTVA je zaregistrován jako 91. oddíl Junáka v Plzni s oddílovými barvami modrá-oranžová-modrá, v nichž je také zhotovena oddílová vlajka. Pirátská hymna i pokřik zůstávají. Oddíl je zařazen do 9. střediska spolu s dalšími pěti vodními oddíly. V létě se účastní 18 chlapců 14-ti denního „Tábora hladu“ a 9 chlapců puťáku po Šumavě a Chodsku.

TÁBOR JETENOVICE

Po prázdninách začíná nový skautský rok, na čas je získáno přístřeší v klubovně v Doudlevcích. Koncem listopadu je oddíl vybaven vodáckými kroji s námořnickými "plackami". V prosinci oddíl krátce pobývá v klubovně oddílu Lotos, pak ve středisku Stopa na Klatovské třídě. V únoru 1946 je oddíl organizačně zařazen do 2. střediska "Stopa". Kotva vydává časopis "Korzár", nakupuje lodě a ukládá je v loděnici nové klubovny na pravém břehu Radbuzy. Na měsíční tábor k rybníku Velká Kuš na Lnářsku jede 46 chlapců. Po táboře přejímá vedení oddílu bratr Lub (Kuttan-Wapusk), pak se do konce roku ještě ujímá Dan. Kotva patří k předním plzeňským oddílům a to i v novém roce, kdy se stává kapitánem Vašek (Václav Tajtrlík) - dosavadní kormidelník Racků. Oddíl má celkem 7 lodí (3 pramice), a tak po jarní besídce v "Universitě" věnuje hlavně lodnímu výcviku. Skautský rok vrcholí Tábořem léček na Bonětickém rybníku v červenci 1947. 9 chlapců pod vedením kapitána Vaška jede pak ještě v srpnu Vltavu na pramici. Pak opět nastává další úspěšný skautský rok s tradiční akademií v Universitě a vyvrcholením na "Táboře Ušrum" v červenci a srpnu 1948 opět na Bonětickém rybníce ve Stráži u Tachova. s novým skautským rokem přichází další skupina chlapců z vlčat Stopy, která prožívá s oddílem podzim a zimu. Poslední zápis z kroniky je z ledna 1949, kdy byla činnost Junáka v ČSR zastavena.

Pokračování činnosti - rok 1968

Kamarádství členů oddílu a věrnost junáckým myšlenkám však vydržely, a tak se po více než 16ti letech konala další schůzka Kotvy 12.6.1965 v Řemeslnické besedě za účasti 33 lodníků. Tato věrnost Kotvě umožnila pak na jaře 1968 při obnovení Junáka rychlé zahájení činnosti oddílu. Na schůzce svolané Danem se uvolil Mládě vést oddíl. První schůzka byla v květnu 1968 na Pedagogické fakultě, další schůzky probíhaly u Kalikovského mlýna a později v MDDM v Pallově ulici. Mládě zajistil možnost získání klubovny - oddíl převzal v Horšovském Týně vojenský barák určený ke zbourání, který byl za pomoci rodičů a přátel Kotvy rozebrán na jednotlivé dřevěné panely, během roku 1969 byla v Doudlevcích na levém břehu Radbuzy postavena nová klubovna. Již o vánočních prázdninách pořádá oddíl zimní tábor Základního kamene v Mariánských Lázních a o jarních prázdninách Tábor slibů na Antýglu. V létě 1969 jede oddíl společně s dívčím 92. oddílem a 2. oddílem Ostříži z M. Lázní do Sedmihoří na tábor Velkého štípance. Po táboře se kapitánem oddílu se třemi družinami (Delfini, Rackové a Albatrosi) stává br. Rikitan. Pod jeho vedením ve spolupráci s Mládětem se oddíl plně věnuje skautské činnosti a vyvrcholením je společný tábor 92. oddílu děvčat Kotva u rybníka Zákup u Jetenovic - Tábor tří orlích per.

Po tomto táboře nastává poslední rok skautské činnosti. Počátkem roku 1971 je rozhodnuto o sloučení Junáka a Pionýra, a tak je rozhodnuto, že oddíl bude v činnosti pokračovat. Kapitánem se stává bratr Baltík a oddíl se pod jeho vedením stává oddílem pionýrským a pokračuje ve své činnosti. Bohužel ale ne dlouho – po necelém roce Baltík umírá na rakovinu a oddíl je opět bez kapitána. Nejstaršímu členu oddílu Jerrymu chybí do 18 let několik měsíců, a tak je dohodnuto, že oddíl do té doby přebere Ježek (Vladimír Erbal). Ten ale

s Kotvou nikdy nic společného neměl a hned asi po měsíci došlo ke vzpouře, kdy byl sesazen. O prázdninách pořádají Jerry (Jiří Turek) a Kaštan (Milan Legát) na Hracholuskách Minitábor Kotvy, kdy se táboří buď u chat rodičů členů oddílu nebo na divoko a je neúspěšně přepaden tábor Dvaadevadesátky na Úterském potoce. Po tomto táboře v říjnu 1972 přebírá ve svých 18 letech oddíl kapitán Jerry a jeho zástupci Kaštan a Kamínek (Jaroslav Blumentritt). Činnost oddílu se opět rozjíždí, přibírají se další členové a začíná se vydávat oddílový časopis Peřej. Jezdí se hodně na vodu, pořizujeme první laminátové kanoe Vertex T2 a Vydra, začínáme být úspěšní také ve VTJZ. Odrůstající členové oddílu zakládají trampské osady Michigan a Brtníci a také country kapelu Datlové. Zhruba po pěti letech odchází Kaštan studovat na Slovensko, ale oddíl vydrží pohromadě dál pod vedením Jerryho. Počátkem osmdesátých let Jerry přestává mít na oddíl čas a činnost stagnuje, omezuje se pouze na ježdění na vodu a vandry, chybí noví členové. Za této situace se do vedení vrací Kaštan a společně s Orlíkem (Vladimír Singer) nabírají děti a znovu rozjíždí skautskou a vodáckou činnost oddílu. V této době se jezdí na putovní tábory na Lužnici, Vltavu a Ohři, navazuje se spolupráce s podobně zaměřenými oddíly jako jsou Delfni, Zálesák, Žlutý Kvítek a další. Společně s těmito oddíly pořádáme různé akce a soutěže mezi oddíly. S vedením oddílu pomáhají Kolečko (Jiří Kolovský) a Robin (Jiří Beran), který se zaměřuje na předškolní děti a pořádá tábory dětí s rodiči.

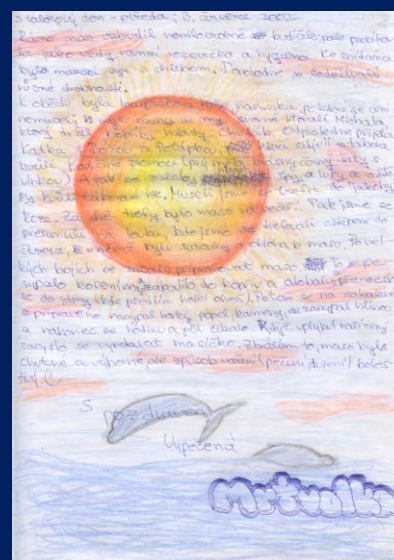
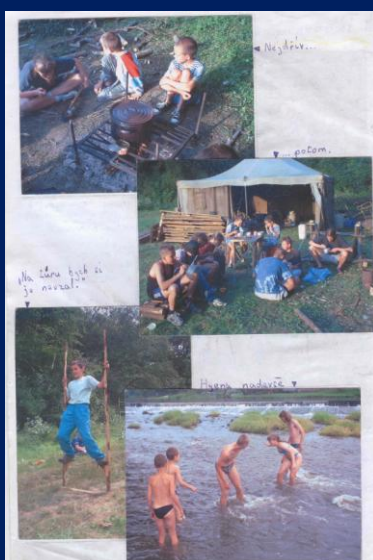
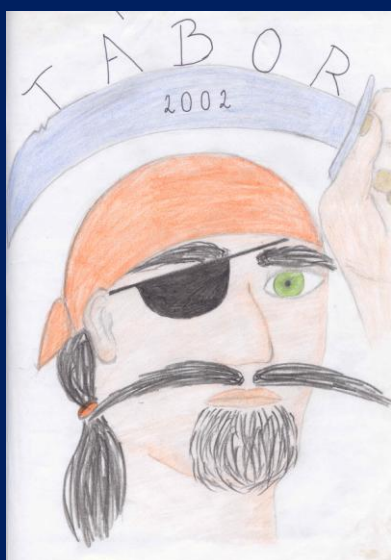
UKÁZKA Z KRONIKY

V roce 1987 vzniká ze sedmi spřátelených oddílů tzv. Volné sdružení, které se postupně rozrůstá na 13 oddílů zaměřených na táboření, skauting a vodáctví. Po revoluci v roce 1989 se oddíl

Kotva dne 28.12.1989 stejně jako většina oddílů Volného sdružení hlásí k Junáku a je společně s dalšími vodáckými oddíly zařazen do nově vzniklého přístavu OMAHA, který vede bývalý kapitán Kotvy Mladě (Ing. Jiří Mladějovský).

Oddíl se pomalu zase staví na nohy. Další roztržka mezi členy však má za následek jeho rozdělení. Vedení se ujímá bratr Kolečko. Spolu s dalšími členy vedení (Iveta, Klobouk, Soptík, Davídek, Michal) vytvářejí velmi silný oddíl. Celkem byly 4 družiny: Delfíni, Žraloci, Štíky a Tuleňky. V roce 1992 se jede na tábor pod Újezd u Sv. Jiří. Hraje se táborová hra: Za tajemstvím pana Horáčka aneb Cesta kolem světa. V roce 1993 se jede opět na tábořiště u Berounky, tentokrát máme táborovou hru s názvem Cesta tam a zase zpátky. To už začíná nový skautský rok, kdy se přijímají další noví členové. 11.9.1993 se jedeme zúčastnit závodu Napříč Prahou - přes tři jezy. Získali jsme 1. místo v kategorii žáků a 2. místo v kategorii žákyň. Jezdí se na bramborové brigády, na podzim do Prášil, kde sázíme stromky, pálíme větve a všemožně pomáháme v lese. V zimě pak jezdíme na Jižní stráň. Vyvrcholením je Vánoční oddílovka. V lednu 1994 se vypravujeme na Grizlák, což je bývalý kaolínový důl. Účastníme se Skautských zpívanek a obsazujeme 2. místo ve sborech. A to už se jede zase na tábor tentokrát nám 3 týdny stěžuje prázdniny Alvarez a jeho heslo: Alvarez potřebuje jen statečné a silné. V září opět jedeme obhájit naše místa do Prahy, kde tentokrát vyhráváme co se dá: 1. a 2. místo v kategorii žákyň, 3. místo v kategorii žáků, což nám potom i stačí na to abychom vyhráli 1. místo celkově, tedy v oddílech. Měli jsem z toho tenkrát hroznou radost. V zimě opět nezhálíme a vypravujeme se ven. To už je tu rok 1995 a my jdeme opět pokusit štěstí na Skautské zpívančky, opět bodujeme jsme první.

Ukázky z táborové kroniky tábora Kapitána Flinta

V létě vyjíždíme ještě týden před ukončením školy na puťák na Ohři. Pak přejíždíme do Plzně ke Sv. Jiří, přidávají se k nám vlčata a světlušky a jedeme po Berounce směr tábořiště. Tentokrát Za tajemstvím Johna Wolкера. Tady na této krásné louce u Berounky to byl náš poslední tábor. Změnil se majitel lesa a my tedy po následující tři roky jedem vždy o prázdninách puťák. Postupně Ohři, Lužnici a Vltavu. Častěji se také jezdí na vody, čímž vrcholí vždy na přelomu prázdnin akce Rakousko, kdy splouváme také alpské horské řeky. Oddíl získává nové tábořiště na Berounce u soutoku s Korečnickým potokem a jeho vedení přebírá po Kolečkovi Katka (Kateřina Juliusová). Opět se jezdí na tábory na Berounku, na vodu a na vícedenní výpravy do přírody. Z lodí máme celkem šest laminátových Tučňáků dvě plastové Vydry a čtyři laminátové zavřenky. S vedením oddílu pomáhá Katce bývalý člen oddílu Boža (Bohuš Ulrych), který také vytváří první internetové stránky oddílu.

Opravy klubovny po povodni v roce 2002

Indiánský máj

Po táboře kapitána Flinta v roce 2002 je Plzeň zasažena povodní, které se nevyhnula ani klubovně Kotvy, kterou zatopila až 25 cm pod stropy. Hodně materiálu našťestí při povodni v klubovně nebylo, ale i tak jsou škody nedozírné. Voda zničila všechno zařízení klubovny a hodně poškodila i lodě, také dřevěné stěny klubovny jsou nasáknuty vodou, takže nikdo neví, zda nechytanou houbu a nebude se muset klubovna zbourat. Za pomoci rodičů se vše myje a drhne od nánosů bláta a střídáme se při vysoušení a větrání klubovny. Naštěstí vše dopadá dobře, klubovna vysychá a také statik schvaluje její další používání. Nastává období jednání s pojišťovnami a získávání všech možných dotací na obnovu majetku. Na podzim roku 2002 se do vedení oddílu vrací bývalý kapitán Kaštan, který oddíl přebírá od Katky, Boža s Katkou zůstávají jako palubní. Společně s kapitánem přístavu Myšákem (Ing. Michal Mertens) získáváme prostředky na obnovu vybavení oddílu a můžeme koupit pět nových Tučňáků a první dvě plastové Ameriky, které dostávají jména Spálenka a Vodník. Probíhá nábor dětí, oddíl postupně má čtyři družiny po šesti členech – Žraloky, Delfíny, Hybridy a Varany, každý měsíc je nejméně jedna dvoudenní výprava a opět

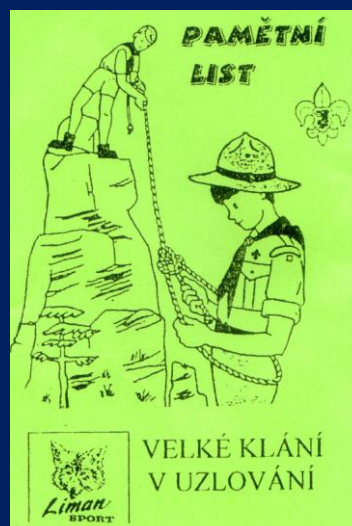
začínáme jezdit závody Českého poháru vodáků. Oddíl získává peníze mimo jiné také brigádami v lese a na zámku bývalého člena oddílu Kůzlete (Martin Vitáček), kde se také v roce 2003 spolupodílíme na uspořádání víkendu s koňmi nazvaném Indiánský máj.

Drak z táborové hry

Ostatky Fernandeze

Pamětní list z uzlování

Na novém tábořišti u Korečnického mlýna pořádáme tábory Dobrodruhů (2003) s táborovou hrou Alvarez, kterou připravila Katka, Kouzel (2004) s táborovou hrou Harry Potter a kámen mudrců, kterou připravil Křemílek a na tábor Cestovatelů časem (2005) připravily táborovou hru Vodoměrka a Světýlko. V roce 2005 končí svoji činnost Katka a Boža, místo nich se na vedení oddílu začíná podílet další bývalý člen oddílu Čert (David Běle), pod jehož vedením se zdokonalujeme v ježdění na divoké vodě. V ČPV dosahuje naše posádka Sysel – Kikina pěkného osmého místa v republice v kategorii C2M. Pravidelně se zúčastňujeme Velkého klání v uzlování pořádaného střediskem Limba a prohlubujeme spolupráci s dalšími vodáckými oddíly Žlutý Kvítek, Delfíni a KČT Úhlava. Oddíl se stále rozrůstá a pořizuje nové vlastní stany na tábořišti u Korečňáku, na podzim 2004 je z řad starších členů oddílu, rodičů a přátel oddílu založen Sportovní klub Kotva. Do roku 2006 Kotva vstupuje jako silný skautský oddíl, který začíná něco znamenat i na české vodácko-turistické scéně...

Dle starých kronik zapsal:

Kaštan